

KOM FORAN

S. 10-11
DE ER PÅ VEJ MOD
SÃO PAULO

S. 16-17
PÅ TØMRERNES
KARRIERESTIGE

S. 18-19
SKORSTENS-EKSPERT
I CANADA

S. 2-3
LÆRLINGE
– EN HJERTESAG

➤ For produktionschef Henrik (lausen (t.v.) er lærlinge en hjertesag. Her sammen med virksomhedens industritekniker-lærling Morten Gottschalk.

Foto: Stamp Reklamefoto

INDUSTRI OG ERHVERVSSKOLE I KAMP FOR FLERE LÆRLINGE

Et helt nyt og ambitiøst samarbejde i Trekant-området styrker Syddansk Erhvervsskoles indsats for at uddanne flere industriteknikere og fordoble antallet af lærepladser

Af Henrik Bjerg Jensen, hbje@sde.dk

Ambitionerne er tårnhøje – og meget konkrete. Syddansk Erhvervsskole i Vejle skal uddanne dobbelt så mange industriteknikere som nu, for erhvervslivet derude mangler deres arbejdskraft.

En halv snes industrivirksomheder i Trekant-området har derfor i selskab med områdets seks kommuner etableret sig i et såkaldt "Supportteam for SDE (Syddansk Erhvervsskole)" for at skaffe flere og dygtigere elever.

Trods en månedsløn på 30-50.000 kroner til en udlært industritekniker og næsten

garanti for beskæftigelse efter svendebrevet, er søgningen til uddannelsen nemlig stadig alt for lav.

"De unge ved slet ikke, hvilket fantastisk arbejde de får som industritekniker. De ved for lidt om faget. Ude i samfundet kan de med deres egne øjne se, hvad tømrere, murere og malere laver, men industriteknikerne er aktive inde bag en virksomheds fire mure. De er ikke så synlige", fortæller produktionschef Henrik Clausen fra NSM i Kolding, der beskæftiger 38 ansatte og blandt meget andet producerer komplicere-

de emner i syrefast stål og højstyrkestål til kunder inden for fødevarer- og farmaceutindustrien samt den petrokemiske industri.

Robotter i arbejde

Henrik Clausen sidder i bestyrelsen for det nyetablerede "Supportteam for SDE". For ham er lærlinge en hjertesag.

"Vi har i virksomheden en målsætning om, at mindst 10 procent af de ansatte skal være lærlinge, og vi overvejer at hæve ambitionen til 15 procent. På en virksomhed med robotter og maskiner med alle

de akser, du kan forestille dig, kan vi ikke bruge ufaglært arbejdskraft", siger Henrik Clausen.

Den påstand bekræftes af 22-årige Morten Gottschalk, der er industritekniker-lærling på NSM.

"Selv om det slet ikke passer, tror mange af mine kammerater stadig, det er let at blive industritekniker. "Du skal jo bare trykke på en grøn knap", siger de. Der hersker stadig mange fordomme om faget", fortæller Morten Gottschalk.

Tættere kontakt med skolen

Større virksomheder under "Supportteam for SDE" betaler 10.000 kroner årligt i kontingent, mens de mindre maskinfabrikker lægger 5.000 kroner årligt som investering i ungdom og fremtid.

For Henrik Clausen og de øvrige medlemmer af supportteamet er antallet af uddannede industriteknikere ikke det eneste afgørende. Eleverne skal også blive dygtigere. Det bliver de blandt andet ved, at undervisere fra Boulevarden i Vejle udstationeres på en virksomhed et par uger for at blive opdateret om den nyeste udvikling. Og så lægger virksomhederne op til, at der via fundraising skaffes midler, så maskinparken på Syddansk Erhvervs-

skole konstant fornyes.

"Lærlinge brænder efter de nyeste værktøjer og maskiner. Når de vender tilbage til skolen, skal de helst glæde sig til at arbejde med nyt, spændende og krævende udstyr, der minder lidt om Lego Mindstorm. Det er jo en helt utrolig verden, de begiver sig ind i. Jeg vil vove den påstand, at mange unge med interesse for matematik og engelsk i langt højere grad vil få deres lyster styret som industritekniker end som ingeniørstuderende", siger Henrik Clausen.

Endnu en ambitiøs målsætning lyder på, at kommende industriteknikerelever allerede i folkeskolen – altså inden grundforløbet på Syddansk Erhvervsskole – får kontakt med en egnet virksomhed, så de allerede på første skoledag har en lærlingeaftale i baglommen.

Dobbelt så mange lærlinge

Erhvervslivets samarbejde med Syddansk Erhvervsskole modtages med begejstring

» Lærlinge brænder efter de nyeste værktøjer og maskiner »

på skolen.

"Med "Supportteam for SDE" er der skabt et forbilledligt samarbejde mellem os og de lokale virksomheder. Vi er her for virksomhedens skyld, og det er oplagt, at vi sammen med virksomhederne strikker en løsning sammen, så vi dækker virksomhedernes behov på uddannelsesområdet", siger campuschef Lars Skibdahl på Syddansk Erhvervsskole i Vejle".

Resultaterne vil dog ikke fremtræde fra den ene dag til den anden. Antallet af industritekniker-lærepladser fra Syddansk Erhvervsskole i Vejle skal fordobles fra de nuværende 15-20 årligt til målsætningens 30-50. En sådan udvikling tager tid.

Vicedirektør Anne Gammelby Lybecker, Syddansk Erhvervsskole, betragter projekt "Supportteam for SDE" som et blandt flere tiltag, der generelt skal skaffe flere lærepladser til skolens elever – især inden for de fag, hvor der i den nærmeste fremtid bliver mangel på faglært arbejdskraft. Det vil blandt andet sige smede, murere, elektrikere, frisører og industriteknikere.

"Vi er i fuld gang med at analysere skolens praktikopsøgende arbejde, så vi kan forbedre det yderligere", siger hun.

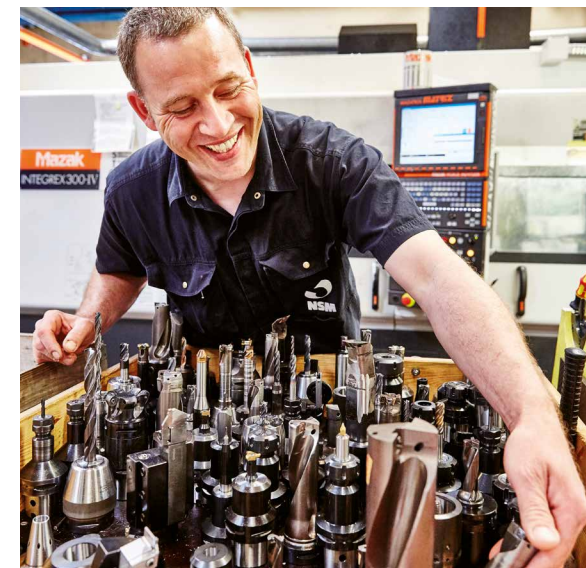
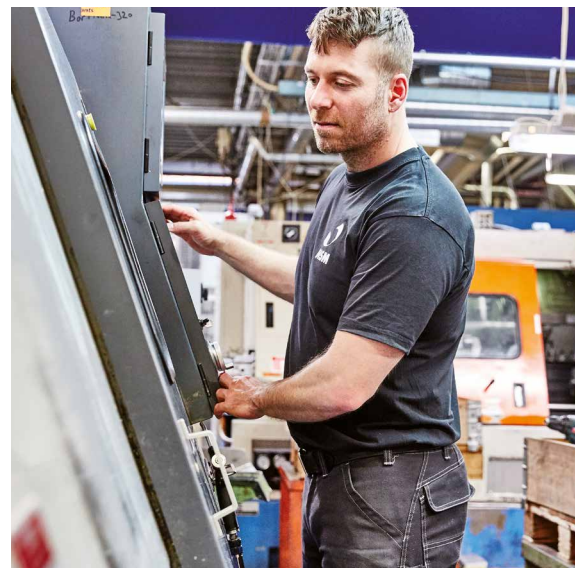
I KAMP FOR FLERE LÆRLINGE

En færdiguddannet, dygtig industritekniker kan næsten garanteres arbejde.

På NSM i Kolding er mindst 10 procent af de ansatte altid lærlinge.

Erhvervmagasinet
KOM FORAN

Maj 2015

Oplagstal: 6.900

Udgives af:
Syddansk Erhvervsskole
Munke Mose Allé 9
5000 Odense CTelefon +45 7010 9900
Fax +45 6312 6599
E-mail sde@sde.dk
Hjemmeside sde.dkRedaktion:
Kommunikationschef
Lars Havelund (ansvarshavende)
lhj@sde.dkJournalist
Katrine Findsen
kaf@sde.dkJournalist
Henrik Bjerg Jensen
hbje@sde.dkKontakt redaktionen:
redaktion@sde.dkGrafisk design:
Grafiker
Pia Hansen
piah@sde.dkMaja Ulrikka Bruun Laustsen
maja@brunbiz.dkTryk:
PR Offset A/S, FredericiaAlle rettigheder til indholdet tilhører
Syddansk Erhvervsskole, og enhver
videredistribution eller gengivelse er
forbudt uden forudgående tilladelse.SYDDANSK
ERHVERVSSKOLE**PRISER OG
PRÆMIER**
TIL ODENSE
TEKNISKE
GYMNASIUM

Af Katrine Findsen, kaf@sde.dk

Elever fra Odense Tekniske Gymnasium (OTG) opnåede fantastisk flotte placeringer ved Unge Forskere finalen i København.

Men ikke nok med det.

Gymnasiet modtog også ved samme lejlighed Hempel-DTU Prisen 2015. Med Hempel-DTU Prisen 2015 følger den nette sum af 100.000 kroner.

De 50.000 kroner skal bruges på laboratorieudstyr, og de resterende 50.000 bliver brugt på en event, hvor man inviterer grundskoleelever ind på

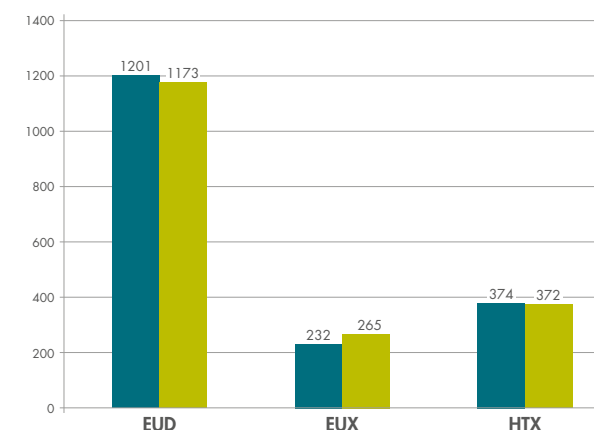
gymnasiet og med bulder og brag gør opmærksom på alle de fede muligheder, en teknisk studentereksamen byder på.

Det fortæller rektor Johnny Grauballe Nielsen, der er overordentlig stolt af den flotte pris.

"Vi er pæstolte af at modtage Hempel-DTU Prisen 2015, for det slår endegyldigt fast, at vi er blandt de allerbedste, når det kommer til at få science til at gennemsyre undervisningen på vores gymnasium", fastslår han.

Rektor Johnny Grauballe (i.v.)
modtager Hempel-DTU Prisen 2015 af
Kim Dam-Johansen fra Hempel Fonden.

STATUS PÅ TILMELDINGSTAL

TILMELDINGER
2014-2015 EFTER APRIL■ 30. april 2014
■ 30. april 2015

Når vi ser på tilmeldingstallene per 30.04.2015 sammenlignet med tallene for det tilsvarende tidspunkt sidste år, ser det overordnet set fornuftigt ud og følger de prognoser, vi har opstillet.

På EUD er der en lille tilbagegang, når vi ser på, hvor mange elever, der har sat deres kryds ved Syddansk Erhvervsskole, men det ophæves af en tilsvarende fremgang på EUX-området.

HTX er tæt på at være status quo sammenlignet med 2014-optaget.

Alt i alt er vi kommet godt fra start, men de kommende måneder kommer til at afgøre, hvor vi lander, da der løbende kommer tilmeldinger ind. Alle forventninger og beregninger peger dog på, at vi kommer til at ramme den cirka 14 pct. nedgang, vi har budgetteret med. Det skyldes, at tilmeldingstallene ikke tager højde for det nye karakterkrav på 02 i dansk og matematik, og vi kender endnu ikke elevernes karakterer og ved dermed ikke, om vi kan optage alle de tilmeldte på den baggrund.

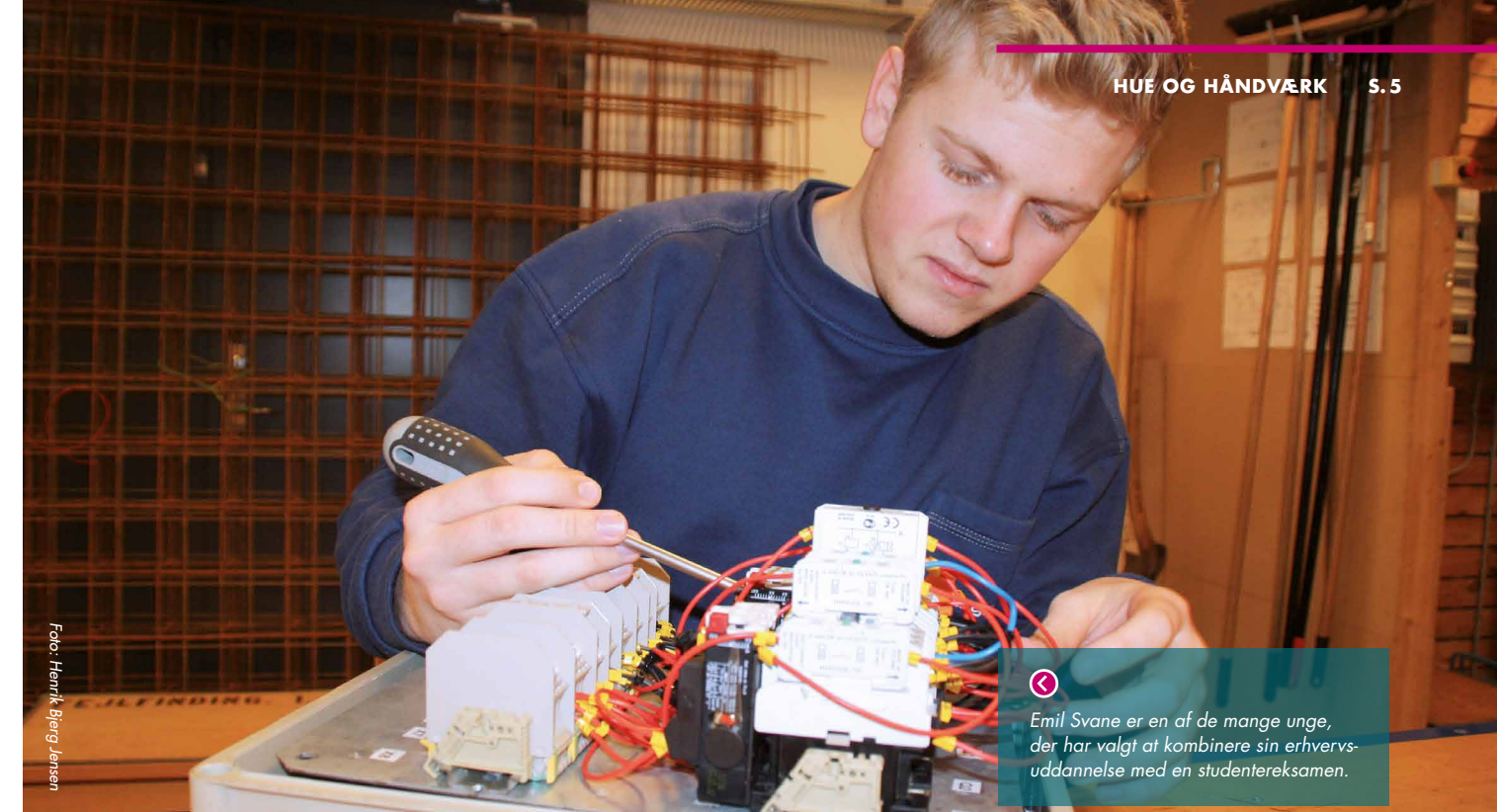

Foto: Henrik Bjerg Jensen

Emil Svane er en af de mange unge, der har valgt at kombinere sin erhvervsuddannelse med en studentereksamen.

FIN FREMGANG
FOR EUX'ERNE

Flere unge vælger kombinationen af erhvervsuddannelse og studenterhue, når der skal sættes kryds ved valg af ungdomsuddannelse. Og alle områder er rigtig godt med på Syddansk Erhvervsskole

Af Katrine Findsen og Henrik Bjerg Jensen

Det kan være svært at vælge, når man er færdig med folkeskolen, og fremtiden ligger for ens fødder.

For mange unge behøver det valg heldigvis ikke være så vanskeligt som tidligere. Med EUX-uddannelsens kombination af svendebrev og studentereksamen er alle muligheder åbne, og ikke mindre end 275 elever har valgt at tilmelde sig EUX-uddannelsen på Syddansk Erhvervsskole og starte efter sommerferien.

I august 2014 startede til sammenligning 232 elever, så fremgangen er overordentlig positiv.

13 EUX-uddannelser

Det store antal elever er fordelt på skolens adresser i Odense, Vejle og som noget nyt Grindsted, hvor man for første gang starter med EUX til august.

På Syddansk Erhvervsskole kan man tage EUX inden for 13 forskellige uddan-

nelser, og hele vejen rundt ser det ud til at blive en god holdstørrelse.

Ikke skrivebords-ingeniør

En af de mange år, der har valgt en EUX, er 21-årige Emil Svane, der er halvvejs gennem EUX-uddannelsen til elektriker. Han var – ligesom så mange andre – i tvivl om, hvad der skulle ske, men han er mere end tilfreds med, at valget faldt på EUX-uddannelsen.

"Jeg kan godt lide kombinationen af fag på gymnasieniveau og praktisk arbejde som lærling i en virksomhed. Når jeg engang bliver ingeniør vil jeg have kendskab

til, hvordan arbejdet på en byggeplads foregår, så det er realistiske tegninger, jeg lægger frem", fortæller Emil.

Allerede i sin læretid som EUX-elektriker er Emil stødt på såkaldte "skrivebords-ingeniører", hvis projekter ser fine ud på papir, men ikke lader sig realisere i virkeligheden. Sådan vil Emil ikke ende.

Første rigtige håndværker

Emil Svane bliver familiens første rigtige håndværker. De fleste andre omkring ham ved familiefesterne har taget en studentereksamen.

"Jeg opnår så begge dele. Men håndværket er det vigtigste for mig. Svendebrevet som elektriker tæller mere end noget andet. Og karaktererne skal være gode. Studenterhuen betragter jeg som en tillægsgevinst, der gør det muligt at videreudanne sig", siger Emil Svane.

LÆS MERE OM
EUX
PÅ **SDE.DK/EUX****Studentenhuen betragter jeg som en tillægsgevinst, der gør det muligt at videreudanne sig**

ALASKA LOKKER GRINDSTEDS FØRSTE EUX-ELEV

16-årige Lukas Janusas betragter hele kloden som sin kommende arbejdsplads

21 unge har tilmeldt sig pionerholdet i Grindsted. Blandt dem Lukas Janusas.

Matematik er Lukas god til. Dansk er lidt mere problematisk.

Af Henrik Bjerg Jensen, hbje@sde.dk

Hele verden venter derude, men Lukas Janusas tænder især på Alaskas knejsende bjergtinder, brusende floder og dybe skove.

"Der skulle være så utroligt smukt i Alaska. Her kunne jeg godt tænke mig at arbejde som elektriker", fortæller den 16-årige teenager fra Vorbasse.

Lige nu er Lukas elev i 10.klassecenteret i Grindsted, der drives af Syddansk Erhvervsskole for Billund Kommune. Han havde brug for et ekstra folkeskoleår til at overveje sin erhvervsfremtid, og beslutningen blev truffet i løbet af foråret, hvor Lukas Janusas som den første af 21 unge fra området tilmeldte sig den nyetablerede EUX-uddannelse i Grindsted. Han stiler altså efter såvel studenterbevis som elektriker-svendebrev.

"Jeg elsker simpelthen matematik og at bruge mine hænder, og med en

EUX-uddannelse kan jeg eventuelt læse videre til ingeniør. Det er vigtigt at tage en uddannelse. Man får lettere job, og man tjener mere", fortæller Lukas Janusas.

Mindre fritid fremover

Den erhvervsrettede elektriker-oplæring af Lukas starter efter sommerferien, hvor Syddansk Erhvervsskole i Tinghusgade i Grindsted for første gang tager hul på EUX-uddannelser som smed, industritekniker, automatiktekniker, datatekniker, tømrer, mekaniker – og elektriker.

Grindsted Gymnasium & HF står for EUX-ernes gymnasiale undervisning i dansk, engelsk, matematik og samfundsfag. Også Grindsted Landbrugs-skole har meldt sig under de lokale EUX-faner.

Lukas Janusas er godt klar over, at der skal bestilles noget, før EUX-huen

pryder hans hoved. Fritiden må omprioriteres. Lektielæsning bliver vigtigst af alt, computerspillene træder i anden række. Og for Lukas udgør det danske sprog en særlig udfordring. Han stammer fra Litauens fjerdestørste by Siauliai og har kun boet hos sin mor i Danmark i fem år.

Dansk er svært

"I dansk er jeg tit nødt til at bede om hjælp af mine klassekammerater. Til gengæld er jeg god til engelsk og matematik", fortæller Lukas, der stadig over Skype holder kontakten ved lige med sine litauiske venner.

"Det kunne være sjovt at vende tilbage til Litauen som elektriker. Men andre lande lyder også spændende. Jeg betragter nok hele verden som min kommende arbejdsplads", fortæller Lukas.

JAGTEN PÅ DEN FORSVUNDNE KIRKEMALING

Et lyn flækkede væggen bag Bågø Kirkes alter, men nu har to kursister genskabt de fine kalkmalerier med linolie og kaffe

Et lyn ramte Bågø Kirke. Men nu bliver væggen bag altertavlen smuk igen.

Sandra Aarenstrup griber af dyb fred, når hun arbejder i kirkerummet.

Det er ikke første gang, bygningsmalerne Grethe og Sandra kører fra borde på den lille ø med blot 17 fastboende indbyggere. De har tidligere besøgt Bågø Kirke i jagten på den helt rigtige farvenuance til en bred sprække, der efter lynnedslag snor sig ned ad væggen bag altertavlen og som nu er udfyldt og pudset op.

Indtil Grethe og Sandra får genskabt bagvæggens smukke kalkmaleri, ligner kirkerummet en byggeplads. Beskyttende plastik omkring døbefonden og håndværkerstillads monteret mod det østlige murværk i den gamle kirke fra 1861.

"Det er en ren detektivjagt at finde den rigtige farve, fernis eller lak. Jeg vil tro, vægmalingen bag altertavlen stammer fra 1903, så gennem mere end hundrede år er den påvirket af tændte stearinlys og temperatursvingninger. Og ingen skal jo helst kunne se forskel, når vi er færdige", fortæller Grethe Toghøj, 56 år.

Her nyder Sandra Aarenstrup, 40 år, at befinde sig.

"Jeg fyldes med fred og ro i kirkerummet", fortæller Sandra.

Linolie og kaffe på maleriet

Grethe Toghøj og Sandra Aarenstrup er kursister på Center for Bygningsrestaure-

ring på Syddansk Erhvervsskole. Udbedringen af lyn-skaden på Bågø Kirke udgør deres afslutningsprojekt, inden de kan kalde sig restaureringshåndværkere.

Med på turen til Bågø har de medbragt små bægre med farve-pigmenter og desuden farveprøve-plancher, de har eksperimenteret sig frem til på værkstedet på Billedskærervej i Odense. Men det er på selve stedet, den endelige nuance og maling-substans findes. Den opgave kan ikke løses på afstand. Og for at dæmpe farven en smule, påfører Grethe og Sandra forsigtigt deres egen maling tilsat kalkmælk og limfarve samt et tyndt lag kaffe. Et lille trick, men virkningsfuldt.

Enorm arbejdsglæde

Mens Grethe og Sandra dekorerer Bågø Kirke med små fine penselstrøg, tumler 11 kursusvenner fra Odense-holdet med andre og lige så ambitiøse afslutningsprojekter, der alle udspringer af fælles begejstring for fortidig håndværkskunnen og 17-1800-tallets stolte bygningsværker.

Næsten alle har fast arbejde som tømrer, murer eller maler, og da den treårige uddannelse som restaureringshåndværker er enestående i Danmark, ankommer kursisterne fra hele landet. Typisk ti uger

ad gangen og i en periode, hvor mesters ordrebog ikke er fyldt til randen. Da der er tale om et AMU-kursus, får arbejdsgiveren næsten hele lønnen refunderet, mens hans håndværker dygtiggør sig.

"Alle kursisterne er grebet af en enorm arbejdsglæde. De brænder virkelig for deres fag og vedligeholdelse af gamle, historiske bygninger", fortæller projektleder Henriette Michaelsen fra Center for Bygningsrestauration.

Dejligt med gamle ting

Det gælder i hvert fald for Grethe Toghøj. Hun er fuldtidsansat som slotsmaler på Valdemars Slot, Tåsinge.

"Jeg vil gerne have større kendskab til gamle maleteknikker og malingstyper, og den viden kommer mig også til gode på Valdemars Slot, hvor vi prøver at erstatte 70-ernes acrylplast-maling med mere oprindelige typer", fortæller Grethe Toghøj.

Også Sandra har arbejdet på Valdemars Slot og desuden på Hverringe Gods ved Kerteminde.

"Det er dejligt at arbejde med gamle ting. Restaureringsarbejde tager tid, og det kan jeg godt lide. Jeg var på et tidspunkt beskæftiget som bygningsmaler på akkord. Det gik altså lidt for stærkt efter min smag".

KOSMETIKER PÅ KRYDSTOGT

Camilla Holm er 22 år og uddannet kosmetiker fra Syddansk Erhvervsskole.

Hun har tidligere arbejdet på det fashionable spahotel Alter Meierhof ved Glücksburg.

Men hun ville længere ud i verden. Her fortæller hun om arbejdet som kosmetiker på krydstogtskibet "Mein Schiff 3" under sejlads i Middelhavet.

Camilla Holm har oplevet utrolige solnedgange, kraftfulde regnbuer og svømmende delfiner. Men også hårdt arbejde.

Tekst Camilla Holm

Der er enormt meget arbejde, men også en masse sjov. Og helt vildt anderledes. Man kan forestille sig det lidt som en "lille by", der flytter sig fra sted til sted hver dag.

På Mein Schiff 3 er der plads til 2500 passagerer og ca. 1050 medarbejdere, så vi er mange mennesker samlet på et skib. Her er omkring 50 forskellige kulturer samlet, en lærerig erfaring.

Man kan virkelig lære enormt mange ting af andre mennesker, som man måske ikke havde troet, for slet ikke at nævne, hvor vigtigt det er, hvordan vi omgås hinanden med vores kropssprog.

Og når jeg nævner, at her er så mange forskellige kulturer, må jeg ikke glemme, at jeg selv er "udlænding" her ombord. Vi danskere har let til grin, men kan også sige tingene på en hård måde, også selvom vi ikke mener det ondt. Dette kan for andre virke meget nedtrykkende og skræmmende. Det er i hvert fald en erfaring, jeg tager med hjem i kufferten.

Men selvom så mange mennesker er samlet på et sted, kan man som ansat alligevel føle sig alene undervejs, og det kan til tider godt være en smule hårdt for mange af os. Især hen over jul og nytår.

Til vands og til lands

Hvis jeg skal fortælle en smule om, hvordan arbejdslivet er her ombord, er der to sider.

Vi har de dage, hvor vi er på vandet, og så har vi de dage, hvor vi ligger i havn.

Spaen, hvor jeg arbejder, er bemannet med ca. 35 dejlige medarbejdere og indeholder 14 behandlingsrum inklusiv en spa-suite. Det er en orientalsk inspireret oase, hvor jeg også har haft mulighed for at lære ayurveda massage, samt mikro derma pression. En fantastisk mulighed for min videreudvikling i faget som kosmetiker.

Men man må ikke glemme, at det er hårdt arbejde at være ombord. Vi arbejder alle ugens 7 dage i den tid, vi er her. Så der er ikke noget med en fridag i ny og næ.

De dage, hvor vi er på vandet, kan være lange og hårde. Dagen starter som regel kl 9 og slutter kl 21. Det skal dog siges, der er en pause på 60 min. og aftensmadspause på 45 min.

Jeg er godt klar over, det lyder som nogle lidt sindssyge dage, og det er det også, men hvis man så ser på mine landdage, så går det hele alligevel. Der

har jeg 3 timers pause og 45 minutters aftensmadspause.

Regnbuer og delfiner

Landdagene er en smule mere afslappende, da mange af vores gæster er på udflugt dagen over. Så vi bruger de dage, vi er på vandet, til virkelig at sætte vores omsætning op i omdrejninger. Som jeg tror, enhver arbejdsgiver ville gøre i den situation.

Men man må ikke glemme den fantastiske side af jobbet. Den udsigt, jeg har hver eneste dag, er fantastisk.

Jeg tror, mange ville være misundelige, når jeg fortæller om de utrolige solnedgange, jeg oplever, og de kraftfulde regnbuer, for ikke at nævne delfinernes leg fra skibets bølger.

Man møder i løbet af dagene også enormt mange fordomme og spørgsmål fra gæsterne. Mange gange skal jeg virkelig koncentrere mig om ikke at bryde ud i grin.

Det kan være spørgsmål som:

"Hvor sover I Crew-folk?"

"Sover I overhovedet ombord på skibet?"

"Skal I virkelig spise vores rester fra tallerkenen?"

"Må I egentlig forlade skibet under jeres arbejdskontrakt?"

Og mange, mange flere spørgsmål. Disse kommer ikke bare en gang om dagen, men ti gange. Og somme tider må jeg virkelig tage mig sammen for at være høflig og give det samme svar endnu engang - med et smil på læben.

Fritid ombord

Men der er jo også den fantastiske side af sagen, som hedder fritid. Og det kan godt være, det lyder som om, jeg ikke har nogen fritid, men den skal man nok finde. Der er pauserne og selvfølgelig efter fyraften. Her har vi som Crew masser af muligheder, såsom vores egen bar/disko, spillerum med PlayStation osv, og hvis man skulle være en smule aktiv, er der en fitnessafdeling, som man kan benytte. Og et par gange om måneden er der Bingo for alle.

Alt i alt er det hele en fantastisk oplevelse, som jeg kan anbefale enhver, der har brug for en kæmpe oplevelse.

Det gælder bare om at springe ud i det og prøve, og så kan man altid sige, det var ikke lige mig bagefter.

Mange bølgehilsner
fra Camilla Holm

TIDLIGERE FEJEDRENG KLAR TIL VM-FINALE

Personvognsmekaniker fra Give satser på placering blandt de ti bedste ved World Skills i Brasilien – og glæder sig ellers til sit livs oplevelse

Foto: Henrik Bjerg Jensen

Mesterlærlingen Jesper Stie Sørensen har ikke selv bil. Men det har kæresten. En ganske lille en.

Af Henrik Bjerg Jensen, hbje@sde.dk

Det er en stor mand, der krænger sig ned i kæresten Mies lille og "tøsede" KIA Picanto. 190 centimeter høj, 110 kilo. Han skal sno sig.

"Jeg plejer at sige, at jeg tager bilen på", fortæller Jesper Stie Sørensen.

Trods enorm viden om de firehulede, ejer Jesper ikke selv en bil. Hvad skulle han med sådan en, når han bor blot et lille stenkast fra sin arbejdsplads A. Boesenbæk, Peugeot i Give.

8. august belaver den 21-årige personvognsmekaniker sig på en noget længere transporttid. Her flyver han den halve klode rundt – med brasilianske São Paulo som endestation. Sidste år kvalificerede han sig nemlig til World Skills via en andenplads blandt mekaniklærlingene ved de danske Skills-mesterskaber i Aalborg. Vinderen faldt for aldersgrænsen på 23 år og må ikke deltage.

Fejedreng skiftede motor

I dag er Jesper Stie Sørensen udlært

mekaniker fra Syddansk Erhvervsskole i Vejle. Det stod hurtigt klart for Jesper, at det nok var automobiler, han skulle leve af. Allerede som 14-15-årig fik han job som fejedreng hos brugsvognsforhandler Bording i Give, men kosten kom nu sjældent i sving.

"Jeg fik lov at skifte motor, ordne bremses og skifte kobling som en udlært mekaniker. Og jeg måtte også godt køre lidt rundt på pladsen i bilerne", fortæller Jesper Stie Sørensen.

For den tidligere fejedreng fremstår VM-deltagelsen som en nærmest uvirkelig drøm.

"Det bliver mit livs oplevelse, tror jeg, og jeg glæder mig meget", fortæller Jesper, der er opmærksom på, at konkurrencen fra navnlig japanske og kinesiske mekaniklærlinge bliver benhård. De træner typisk et år til halvandet før en VM-finale. Jesper håber og tror stadig på en placering mellem de ti bedste blandt 32 World Skills-deltagere, men guldme-

daljen er næppe inden for rækkevidde.

Portugisiske ord

"Men vi er jo alle sammen under 23 år, så mon ikke der bliver nogle gode fester mellem konkurrencerne. Der er vist også indlagt et par udflugter i programmet. Men først og fremmest tager jeg nu til São Paulo for at klare mig bedst muligt ved World Skills", siger Jesper.

Han forbereder sig, så godt han kan. En arbejdskollega stammer fra Argentina. Han har lovet at lære Jesper en smule turist-portugisisk. Ord som "goddag", "farvel", "tak" og "øl" vil være Jespers sproglige ballast, når han stiger ombord i flyet.

Indtil da må han finde sig i Give-kolle-gaernes godmodige drillier.

"Det er helt sikkert, at hvis jeg spørger en arbejdskammerat om et eller andet, gør han straks opmærksom på, at det burde jeg vide. Det er jo mig, der skal til Brasilien", smiler Jesper.

Jesper har arbejdet med bilmotorer, fra han var 14-15 år.

Foto: Søren Rasmussen

... NU KYSSER HAN OGSÅ SIN LÆRER

Danmarks dygtigste malerlærling Marco Brems blev landskendt i håndværkerkredse, da han gav undervisningsministeren et smækkys. Nu skal han og underviseren Blanca til World Skills i Brasilien.

Af Henrik Bjerg Jensen, hbje@sde.dk

På lang afstand varsles kunderne om, at en ganske særlig maler er på vej. Marcos chef Freddie Groth fra Hedensted har nemlig ladet firmabilen pryde med oplysningen:

"Her arbejder Danmarks bedste malerlærling 2015".

Og naturlig suppleret med det i håndværkerkredse kendte foto af Marco Brems, der som stolt Skills-vinder blandt bygningsmalerne smækker undervisningsminister Christine Antorini på kinden.

"Kysset har egentlig fået mere opmærksomhed end min sejr", smiler Marco Brems, 18 år.

Det er vel overflødigt at nævne, at Marco er sikret job efter svendebrevet.

Maling hjem fra Libanon

Nu er det dog Marcos håndværksmæssige perfektionisme, der har kvalificeret ham til det danske lærlingelandshold, som 8.-18. august dystet med håndværkskollegaer fra hele verden om World Skills-titlen.

Og han og underviseren Blanca Orbelina Seyffart forbereder sig grun-

diget i malerværkstederne på Syddansk Erhvervsskole i Vejle. Meget grundigt. Skolen har skaffet det tapetmateriale hjem, som Marco i São Paulo skal sætte op. Smukt, men meget tyndt, og for Marco er det vigtigt at have haft fingre i det på forhånd.

Også en ganske speciel type maling vil indgå i de brasilianske VM-konkurrencer, og den forsøger Blanca lige nu at anskaffe sig. Problemet er bare, at nærmeste forhandler bor i Libanon.

"Men det skal lykkes. Det er helt afgørende, at vi får fat i den maling. Vi skal konkurrere med hele verden, og i forvejen er der udfordringer nok for Marco. Temperaturen og luftfugtigheden i Brasilien stiller særlige krav til en dansk maler. Hvor hurtigt tørrer malingen? Den slags er svært at vide i forvejen", siger malerunderviseren fra Vejle.

Hidtil største oplevelse

Blanca følger med Marco til Brasilien. Som underviser og også som tolk. Blanca stammer fra Honduras og taler derfor spansk, men forstår godt portugisisk.

Skønt hun tidligere har ført dygtige malerelever til danske, nordiske og europæiske mesterskaber, forventer hun i

São Paulo sin "hidtil største faglige oplevelse".

"Jeg vil nok være lige så spændt og nervøs, som Marco måske bliver", vurderer Blanca Orbelina Seyffart.

"Marco kan vinde"

Den rutinerede maler-ekspert på Syddansk Erhvervsskole har nu stor tiltro til Danmarks dygtigste malerlærling og betoner den ro, der kendetegner ham.

"Samtidig er han en meget, meget dygtig maler, og han lytter til de råd og anvisninger, han får", fortæller Blanca.

Er der en mulig VM-vinder i Marco? "(pause) Ja, Marco kan godt vinde, hvis alting lykkes for ham. Men det bliver svært".

Ja, Marco kan godt vinde, hvis alting lykkes for ham. Men det bliver svært

FRI ADGANG TIL FRISØR- OG KOSMETIKER- UDDANNELSEN

For første gang i mange år vil alle unge, der opfylder karakterkravene, kunne få opfyldt deres drøm om optagelse som frisør eller kosmetiker på Syddansk Erhvervsskole. Det er manglen på især frisører, der nu slår igennem

CATHRINE ODDKJÆR

Foto: Coss

GENNEM NÅLEØJET:

Parween græd af glæde

Parween Khalaf, 20 år, har tidligere forsøgt at blive optaget på Syddansk Erhvervsskole som kosmetikerelev – uden held.

"Jeg vil ikke andet end det. At blive kosmetiker er min drøm", fortæller Parween, som græd af lykke, da optagelsesbrevet omsider dumpede ind ad brevsprækken.

Nu er Parween i fuld sving med uddannelsen på Munkebjergvej i Odense.

"Der er ikke andet, der siger mig noget. Jeg er voldsomt optaget af skønhed, pleje, renhed og forkælelse. At gøre andre gladere og

smukkere", fortæller

Parween, som op til studiestart kunne forbedre sig grundigt i de praktiske færdigheder, der kræves af en dygtig kosmetiker. Ikke mindst takket være syv søstre, der altid gerne stiller sig til rådighed for en hudbehandling eller manicure.

Nu venter så den næste store opgave – at finde en læreplads.

"Og jeg er indstillet på at være mobil. Jeg flytter gerne langt væk, hvis bare der er en læreplads til mig", siger Parween.

Oddeskjær er nu frisørlærling i Center Salonen, Rosengårdcentret i Odense.

"Det er bare lykken. Jeg har villet være frisør, siden jeg første gang fik en børste i hånden. Jeg tror, alle mennesker fokuserer på skønhed og kropsidealer. Jeg har i hvert fald altid været meget optaget af hår og makeup", fortæller Cathrine.

Når hun er færdig som frisør, overvejer hun da også at tilegne sig helt nye kompetencer.

"Så kunne jeg godt finde på at læse til kosmetiker. Færdig med at uddanne mig bliver jeg aldrig", siger hun.

PARWEEN KHALAF

Af Henrik Bjerg Jensen, hbj@sde.dk

På Syddansk Erhvervsskole gør Center for Hår & Wellness sig klar til at modtage flere elever end hidtil pr. 1. august 2015.

For første gang i flere år vil alle unge, der opfylder karakterkravet om mindst 02 i matematik og dansk i folkeskolen, nemlig kunne påbegynde en uddannelse som frisør eller kosmetiker.

Baggrunden er den kommende erhvervsskolereform og begyndende mangel på arbejdskraft. Især i de danske frisørsaloner klages der over for få kvalificerede hænder.

Jens Erik Behrndtz er oldermænd i Danmarks Organisation for selvstændige Frisører og Kosmetikere. Han siger:

"Der mangler svende, og vi har oplevet, at flere saloner ikke kan få en elev, fordi der ikke er nok at vælge imellem. Alt for mange af de dygtige unge har på forhånd opgivet at blive frisører på grund af adgangsbegrænsningen. Fremover tror jeg, vi vil opleve et kvalitetsløft".

Hanne Adelholm Brandbyge, campuschef på Syddansk Erhvervsskole, er lettet over, at de nuværende kvote-begræns-

ninger ændres.

Fremtidens frisører og kosmetikere skal dog stadig under deres uddannelse være fokuserede på at skaffe sig læreplads. For frisørernes vedkommende efter et halvt års indledende undervisning på skolen – inden det kommende grundforløb 2.

"Men vi iværksætter et øget samarbejde med mestrene og vil kunne støtte eleverne, når de skal finde den rigtige salon eller klinik", siger Hanne Adelholm Brandbyge.

KLAUS, KRISTIAN OG HARALD – TIL SVENDEPRØVE I JELLING

Af arkivar Karin Conradsen, Vejle Stadsarkiv

På den gamle Thyrasvej i Jelling lå indtil 1979 en flot forsamlingsbygning opført af Rasmus Højrup i 1901. Håndværkerforeningen blev bygningen slet og ret kaldt, fordi det var den lokale håndværkerforening, der stod for opførelsen.

Til den store prøve

Lige fra begyndelsen foregik der en form for undervisning af håndværkerlærlinge. Der blev primært undervist i tekniske fag med hovedvægt på tegning, men også almindelige fag var på tapetet: dansk, regning og geografi.

11. marts 1906 holdt den såkaldte "Kommission for frivillige Svendeprøver paa Landet under Fællesrepræsentationens Medvirkning" møde for første gang i Jelling Håndværkerforening.

I mødereferatet kan man se, at der til foråret var tre lærlinge i Jelling indstillet til at aflægge svendeprøve. Det var de to smedelærlinge Klaus Kristian Pedersen og Harald Andreas Poulsen og malerlærlingen Kristian Sørensen.

Malerlærlingen Kristian var på dette tidspunkt 20 år. Han var født i Harresø og havde stået fire år i lære hos malermester J. Nielsen i Jelling. Hans svendeprøve bestod i "et Arrangement i Olie og Prøver i Maling og Marmorering". Hans prøve antages som et tilfredsstillende udført svendestykke. Smedelærlingen Claus Kristian trak sig, men Harald gik også til prøve. Der var to skuemestre med til prøven, som skrev under på, at opgaverne var udført "uden Medhjælp".

Lokaler

1906 var også året, hvor skolen fik egen bestyrelse, større tilskud og et bedre lokale. Ved hjælp af en løs bræddevæg kunne man nu skille den ene ende af salen, så undervisningen kunne foregå afskærmet.

Samtidig indførte man en grad af brugerbetaling: Undervisningen kostede nu to kroner for vinterhalvåret.

Selv om det var en forbedring, var det slet ikke godt nok. Provisoriske skydedøre og mangel på almindelige undervisningsfaciliteter gjorde, at man endelig i 1928 fik opført en tilbygning med egen undervisningssal, toiletter og adskillige ekstra rum på førstesalen.

Faldende elevtal

Vi skal helt hen til 1920, før vi har et klart billede af, hvor mange elever, der gik på skolen.

I 1920 havde der været 15 elever, i 1925 var der 22 elever. I 1954 var der fuldt optag med 25 elever. Men herefter går det ned af bakke. Allerede i 1957 er elevantallet halveret. Og ikke lang tid efter lukkede skolen.

Således kunne altså landhåndværkerne lærlinge i godt et halvt århundrede gå til svendeprøve, selv om de befandt sig langt fra købstædernes store tekniske skoler.

År efter år kan man følge prøverne inden for mange forskellige håndværk: Murere, karetmagere, smede, malere, tømrere, elektrikere, maskinsmede.

Salen i Håndværkerforeningen, hvor Teknisk Skole holdt til, 1943. På stolen sidder skomager Lützen som i mange år var i skolens bestyrelse)

Håndværkerforeningen, 1906.

Tandhjul symboliserer samarbejde, mener Ole Nørby, så de udgør cykelstativets visuelle udtryk.

FORSKERPARKEN FALDT FOR OLES OPFINDELSE

21-årig datatekniker-elev tog udgangspunkt i et tandhjul, da han konstruerede sit helt specielle og tre tons tunge cykelstativ i samarbejde med Forskerparken Odense

Tekst og foto af Henrik Bjerg Jensen, hbj@sde.dk

Som dreng blev han kaldt Ole Opfinder, for Ole Nørby er nysgerrig af natur, og allerede i 12-års alderen fik han – ved at pille lidt for meget – gjort den computer ukampdygtig, han havde fået foræret af sin farfar. Så måtte han have en ny.

I dag ville han selv kunne reparere en beskadiget computer. Blandt flere andre opgaver er den nu 21-årige datateknikerlærling i virksomheden Kortermann-it i Svendborg for eksempel ved at genskabe vigtige informationer i en Macbook Air, som en kunde ved et uheld har spildt en kop the i.

Ole vil være datatekniker resten af sit liv, og det har han vidst lige fra grundforløbets første uge på Syddansk Erhvervsskole. Han valgte infrastruktur som speciale, for han elsker at skille computere ad og stikke næsen i alle de nye produkter, der hele tiden tilflyder markedet.

"Og så kan jeg godt lide at reparere computere. Lige som med en bil er det tilfredsstillende selv at kunne skifte reservedele. Programmering er jeg for rastløs til", fortæller Ole Nørby.

Forskerparken kalder

Men han kan mere end det. Foran Forskerparken i Odense står det synlige vidnesbyrd om Ole Nørbys talent for design og evne til at få ideer og udvikle dem til håndgribelige, anvendelige brugsting: To specialfremstillede cykelstativer konstrueret som tandhjul.

"Tandhjul symboliserer for mig, hvordan vi alle er indbyrdes afhængige af hinanden. Et tandhjul kan ikke fungere alene", siger Ole Nørby.

Han og 8-10 kammerater i Innovationsklassen på Syddansk Erhvervsskole fik stillet opgaven af Forskerparken i Odense: Konstruer et cykelstativ, der er både smukt og funktionelt. Og Ole Nørbys tre tons tunge stativer, som struktør-skolepraktikanter under AMU Fyn har støbt i beton, blev en klar konkurrencevinder.

"Flere og flere tager cyklen ud til Forskerparken, og vi havde kigget i forskellige magasiner efter nye cykelstativer. Men vi fandt kun dem, som findes alle steder, og det fandt vi for kedeligt og kønsløst", fortæller direktør Helle Thykjær Henriksen

fra Forskerparken.

Så hun henvendte sig til Innovationsklassen, der består af elever fra IT & Data og Center for Visuel Kommunikation og overdrog opgaven til dem.

Smukt og håndterbart

"Vi er meget interesserede i at samarbejde med flere uddannelsesinstitutioner. Det ligger i Forskerparkens natur. Og det gode ved Ole Nørbys cykelstativ er, at det ikke alene er smukt, men også håndterbart. Enhver kan tænke vilde tanker, men de skal også føres ud i livet, og han har virkelig været lydhør over for vores ønsker. Vi synes nærmest, vi har modtaget en gave fra Syddansk Erhvervsskole og AMU Fyn, men samtidig er det mit indtryk, at også eleverne har fået en god oplevelse ud af projektet", siger Helle Thykjær Henriksen.

Det er i øvrigt ikke første gang, Ole Nørby tildeles hæder for sin indsats. Dengang han gik på Sct. Knuds Gymnasium i Odense, blev han og nogle klassekammerater kåret som Fyns Største Filmtalent 2010.

26-årige Jonas Dröschler (tv.) og 24-årige Jonas Hartmann er to af de tømrere, der bruger hver fredag på professions-tømreruddannelsen på Syddansk Erhvervsskole, hvor de blandt andet har fag som byggejura, kommunikation og AutoCad-tegning.

MEGET MERE END "BARE" TØMRERE

Tømrere fra hele landet valfarter til Syddansk Erhvervsskoles spritnye professionstømreruddannelse – en uddannelse, der med én ugentlig undervisningsdag klæder tømrere på til at tage næste skridt op ad karrierestigen.

Af Katrine Findsen, kaf@sde.dk

En hverdag på SU og tilbage på skolebænken på fuld tid. Ikke umiddelbart en kombi, der tiltaler mange håndværkere, der har været ude i en del år efter svendebrevet, har købt hus og måske stiftet familie. Men hvad gør man så, hvis man alligevel går med en spirende drøm at starte selv eller måske blive byggeleder og synes, at man gerne vil klædes lidt bedre på? Svaret ligger nu lige for med den nye uddannelse til professionstømrer, og 20 tømrere bruger hver fredag på erhvervsskolen på at blive endnu dygtigere til den del af deres fag, der ikke foregår ude på byggepladsen.

På uddannelsen til professionstømrer får man som uddannet tømrer alle de værktøjer og den viden, der skal til, når man gerne vil kravle op ad karrierestigen. Undervisningen koncentrerer sig blandt andet om kalkulation og tilbuds-

givning, byggejura, kommunikation, diverse certificeringer og AutoCAD-tegning. Elementer, der for manges vedkommende måske er blevet snuset til under uddannelsen til tømrer, men som de 20 deltagere altså frem til slutningen af august beskæftiger sig mere indgående med.

Uddannelse for dem med krudt i røven

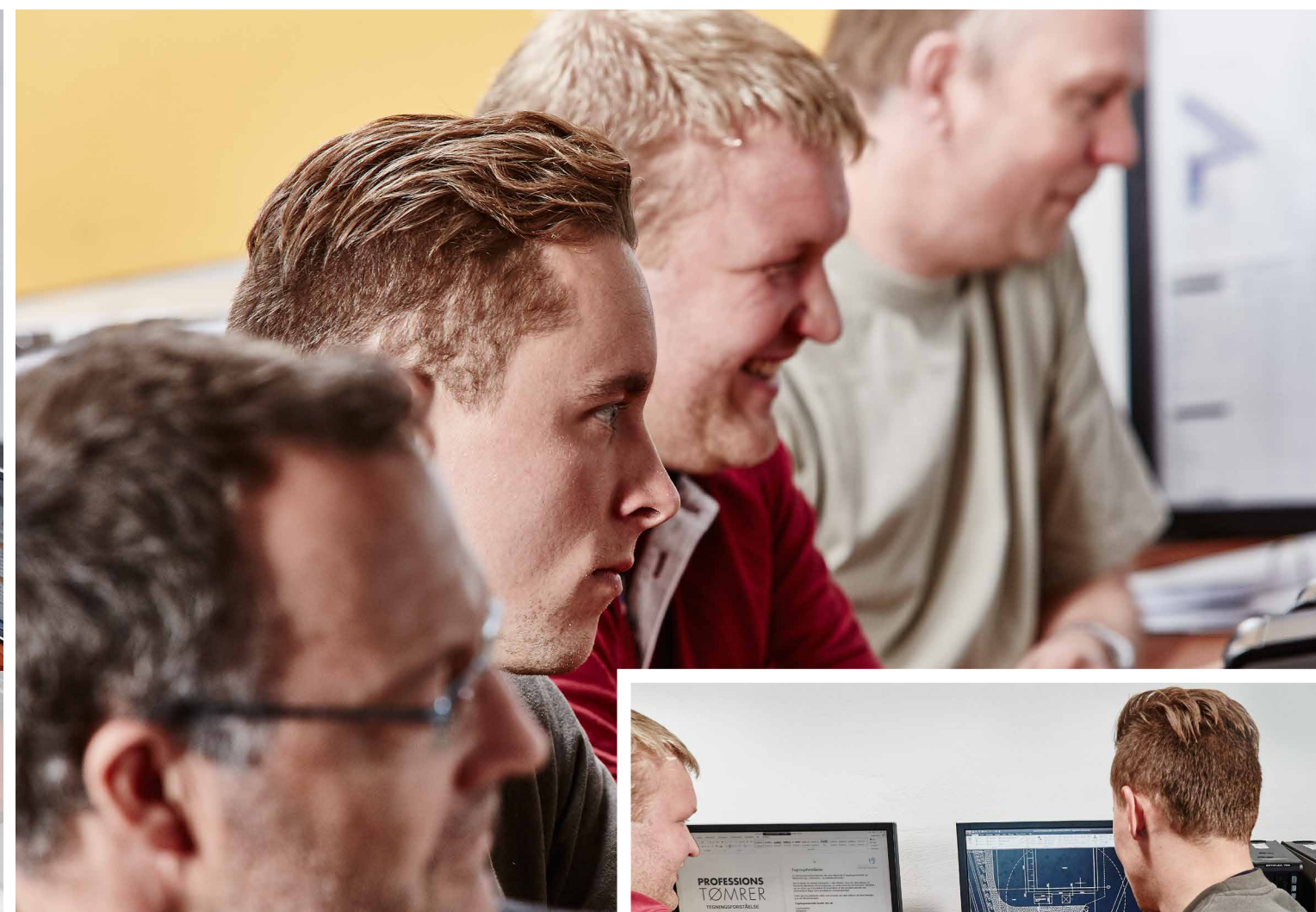
"Jeg har tit snakket om, at jeg gerne ville have noget mere uddannelse. Det er fedt, at det kun er hver fredag, og at der er så mange ting, man kan bruge i hverdagen. Og så er det rart, at man ikke skal tygge sig gennem tykke bøger – alle kan være med," siger 24-årige Jonas Hartmann, der til daglig arbejder hos HeKa Tømrerne i Vejle. Han bakkes op af Jonas Dröschler, som også har mod på mere. Han arbejder hos Tøm-

rerfirmaet Gert Fogt i Sønderød, og han drømmer selv om en dag at få sit eget tømrerfirma.

"Jeg har altid tænkt, at jeg skulle noget mere end "bare" være tømrer, men jeg har ikke lige muligheden for at gå på SU for at læse til konstruktør. Jeg tror i øvrigt også, at jeg har for meget krudt i røven til at sidde på skolebænken hver dag," griner den 26-årige tømrersvend.

Faglig sparring og erfaringsudveksling

Mestrene var helt med på tanken om at undvære svenden en dag om ugen, men han får jo også, som Jonas Dröschler forklarer, en masse med hjem, der kan hjælpe mester i hverdagen. Professionstømrerne kommer blandt andet til at være skarpe på at regne tilbud og lede byggepladser, og på den måde

Der er fuld koncentration bag skærmene, når tømrersvendene hver fredag bliver klogere på de ikke fag-faglige dele af deres fag.

får deres mester mindre administration i dagligdagen.

Ud over de åbenlyse fag-faglige fordele har begge tømrere også fået rigtig meget ud af den faglige sparring med de andre på holdet, der kommer med mange forskellige erfaringer fra faget.

Undervisningen tager i høj grad udgangspunkt i, hvad den enkelte kan, og de to gange Jonas fremhæver også positivt, at der aldrig er nogen, der får lov at sakke bagud. Underviserne sørger for, at alle er med, inden de går videre, understreger de.

"Vi har meget indflydelse på tingene, og det gør kun undervisningen endnu bedre, at den bliver tilrettet lidt efter os," pointerer Jonas Hartmann og fortsætter:

"Underviserne brænder virkelig for det, og det er lækkert, at de går så meget op i det."

Han bakkes op af Jonas Dröschler:

"Vi evaluerer hver dag, og underviserne er fagligt rigtig dygtige og velforberejdede, og så er de nogle hyggelige gutter," siger han med et grin.

I det hele taget fylder det sociale en del, og stemningen på holdet er god og uformel, er de begge enige om. De vil uden at blinke anbefale uddannelsen til andre, der går med en drøm om lidt mere. Også for at komme lidt på forkant med udviklingen inden for faget.

"Det er en god ting at komme ind på skolen og få noget mere viden og høre lidt om de nye ting. De nye, der kommer ud, er rigtig dygtige, så det er vigtigt, at vi andre er up to date for at følge med, for ellers kommer vi hurtigt bagud," fastslår Jonas Dröschler.

"Det er rigtig hyggeligt, og det er fedt at få de andres feedback og bruge hinandens erfaringer. Jeg har bestemt ikke fortrudt," siger Jonas Hartmann bestemt.

Tømrerne Jonas Dröschler (th.) og Jonas Hartmann er begge mere end tilfredse med deres delidsstudie, der klæder dem på til en fremtid med mere ansvar.

➤ Få mere at vide om uddannelsen hos Mette Bernsdorff på telefon 2159 8102 eller på meb@sde.dk

DANSKE HENNING TAGER HÅND OM VANCOUVERS SKORSTENE

Tidligere murerlærling fra Vejle Tekniske Skole har på få år etableret sig som en af de førende skorstens-specialister i canadiske Vancouver

Af Klaus Stausbøll, journalist (DJ) Foto: Rochelle Pianalto

Det stod bestemt ikke skrevet i stjerne-erne, at danske Henning Lindbjerg skulle ende med at sætte prikken over i'et i en af verdens smukkeste storbyer, da han som purung murerlærling – og for mere end 40 år siden – bestod sin afsluttende svendep prøve ved Vejle Tekniske Skole.

Og hvor han oven i købet blev hædret med bronze for sit fornemme svendestykke.

Men det er ikke desto mindre tilfældet.

I løbet af de sidste tre år har den nu 63-årige Henning Lindbjerg etableret sig som en af de dygtigste og mest efterspurgte skorstens-specialister i hele den sydlige og sydøstlige del af Vancouver, der går under navnet Lower Vancouver.

Efter danske forhold et ganske vidtstrakt område med mange og vidt forskellige boligområder, hvor solide canadiske bjælkehuse ligger side om side med prægtige bungalows, store murstensvillager og mere ordinære familiehuse.

Fælles for næsten dem alle sammen

er imidlertid, at de – i bedste nybyggerstil – er opført med en åben pejs eller en indsats-brændeovn i stuen plus en fuldmuret skorsten, som er trukket hele vejen op igennem loftet og taget.

Det sidste er – om man så må sige – vand på møllen for Henning Lindbjerg, der hurtigt valgte at prøve lykken på den anden side af Atlanten.

Henning byggede højsehuse

”Jeg ankom til Vancouver allerførste gang i august 1974 og fik straks arbejde som bygningsmurer ved et entreprenørfirma, som havde vældigt travlt med at opføre højhuse rundt om i hele byen”, fortæller Henning.

I 1996 sprang Henning Lindbjerg for første gang ud som selvstændig håndværker. Under navnet Lindbjerg Construction startede han sit eget lille entreprenørfirma med speciale i mindre byggeprojekter, tilbygninger, reparationer og andre former for bygningsvedligeholdelse.

”Desværre fik firmaet en ret kort levetid. Helt derinde i hjertet af Canada er vinterperioden som regel så knasende kold, at dagtemperaturen når helt ned på minus 25 grader flere uger ad gangen. Når det sker, må alle håndværkere ligge mere eller mindre stille to-tre måneder om året, hvor der ikke kommer penge i kassen. Det var ikke holdbart i længden. Heller ikke for mig”, fortæller Henning Lindbjerg.

Mildt og venligt klima

I samråd med sin kone tog han derfor konsekvensen af det hårde klima og flyttede tilbage til Vancouver helt ude ved den canadiske vestkyst. Her er klimaet anderledes mildt og mere venligt stemt over for driftige folk med hænderne skruet rigtigt på og værktøjet i ordet.

Henning (tv.) med sit arbejdssjak. Forretningen går strygende.

”Klimaet er i hvert fald så omskifteligt, at det – lidt i stil med vejret hjemme i Danmark – hele tiden veksler mellem solskin, blæst og regnbyger”, tilføjer Henning Lindbjerg med et smørret grin.

Han har for længst fundet ud af, at byggestandarden i mange canadiske huse alt for ofte kommer til kort over for de meteorologiske forhold.

Især når det drejer sig om de mange store og over-dimensionerede skorstene, som giver de forskellige boligområder i Lower Vancouver deres helt egen forstads-skyline klos op ad verdens smukkeste storby.

Dårlige 60'er-huse

Sagen er nemlig den, at det smukke forsvinder som dug for solen, når det begynder at regne.

Akkurat som hjemme i Danmark har regnvandet sin helt egen evne til at trænge gennem taget og loftet og videre ned i boligen nedenunder.

Typisk omkring skorstenen, der enten er bygget af for dårlige mursten eller

konstrueret forkert, så vandet ikke bliver ledt ordentligt væk fra starten.

”Det gælder typisk for de huse og villaer, som blev opført i 60'erne og 70'erne”, fortæller Henning.

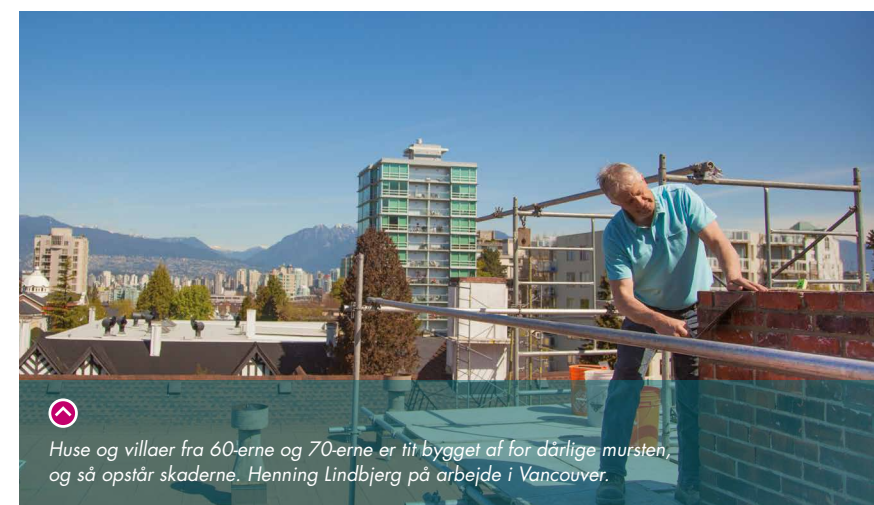
Dengang begyndte man at fremstille murstenene på en anden måde end tidligere, og de nye sten er mere sårbare over for fugt. Samtidig gik byggeriet så stærkt, at kun de færreste håndværkere sørgede for at lave skorstenen og

Vejret i Vancouver veksler hele tiden mellem solskin, blæst og regnbyger – lige som i Danmark

overgangen til taget, så vandet bliver ledt væk. Sådan er det bestemt også her i Canada, forklarer den danske murer.

Han er bosiddende i byen Langley en lille times kørsel fra det centrale Vancouver.

I en alder af cirka 60 år etablerede han for godt tre år siden virksomheden Lindbjerg Chimney & Masonry Service med speciale i at komme de boligejere til

Huse og villaer fra 60-erne og 70-erne er tit bygget af for dårlige mursten, og så opstår skaderne. Henning Lindbjerg på arbejde i Vancouver.

Regnvandet trænger gennem taget – typisk omkring skorstenen. Så træder Henning Lindbjerg til.

undsætning, som døjer med en utæt skorsten eller som måske bare gerne vil have skiftet husets oprindelige og åbne pejs ud med en indsats-brændeovn eller mere moderne fritstående støbejerns-ovn. Det sidste er et ret udbredt ønske blandt nye boligejere, der overtager et ældre hus og som måske alligevel skal i gang med en stor modernisering eller istandsættelse, før de flytter ind.

Siden da er det gået så godt for den danske skorstens-specialist, at Henning Lindbjerg har været nødt til at udvide medarbejterskaren med en lokal murerarbejdsmand. Sønnen Daniel på 32 er også ansat som murer, og han har fået så megen erfaring og håndlag, at han efterhånden er lige så dygtig og professionel som en fagudlært murersvend.

Henning Lindbjerg stammer oprindeligt fra området mellem Brande og Give. I 1977 blev han gift med sin canadiske kone, Lois. Parret har fire voksne børn – Halden, Ray, Daniel og lillesøster Kirsten. Derudover har Henning en stor dansk familie med adskillige brødre og søstre – og ikke mindst en ældre mor på 93 – der alle bor i Give og Brande.

TAG EN **EUX**-ELEV OG FÅ **LIDT EKSTRA**

– SÅ ENKELT KAN DET SIGES

De unge, der vælger en EUX-uddannelse, vælger bevidst den sværere og mere udfordrende vej til svendebrevet. De skal nemlig både kunne det praktiske i værkstedet og det teoretiske, når de har undervisning i gymnasiefag.

EUX-erne er med andre ord engagerede og teoretisk stærke elever, som i fremtiden vil være bedre rustede til for eksempel at arbejde som formænd på en byggeplads. Samtidig har de også forudsætningerne for og ressourcerne til at læse videre på en videregående uddannelse.

Derfor kan **DU** som arbejdsgiver forvente, at en EUX-elev er uddannelsesparat, moden og arbejdsom.

DU FÅR KORT SAGT EN LÆRLING MED EN UDVIDET VÆRKTØJSKASSE.

På Syddansk Erhvervsskole
uddanner vi EUX-elever
inden for følgende områder

EUX **BYGNINGSMALER**
EUX **DATATEKNIKER**
EUX **ELEKTRIKER**
EUX **ERNÆRINGSASSISTENT**
EUX **INDUSTRITEKNIKER**
EUX **KLEJNSMED**
EUX **LASTVOGNSMEKANIKER**
EUX **MURER**
EUX **PERSONVOGNSMEKANIKER**
EUX **SNEDKER**
EUX **STRUKTØR**
EUX **TØMRER**
EUX **VVS- OG ENERGISPECIALIST**

**KONTAKT EN VIRKSOMHEDSKONSULENT – OG HØR MERE
OM FORDELENE VED AT ANSÆTTE EN EUX-ELEV**

Scan koden og find en
virksomhedskonsulent for dit område.
– eller gå ind på sde.dk/virksomhed

LÆS MERE OM EUX PÅ **SDK.DK/EUX**

